

1073 20. Nov. 1890: I. Beh. af Lovf. om Lønn. for de lærde Skolers Rektorer og Lærere. 1074

de nævnte 9,000 Kroner, men saa have de altsaa dog faaet 37,500 Kr. mere — Dyrtidstillæget fradraget. — end før. Naar man altsaa ser hen til de forfællelige Tillæg, er deres Lønninger dog ikke blevne saa ganske lidt forbedrede og udgøre nu 40—50 pCt. mere; end der er normeret dem efter Lønningstøven af 1855. Disse Tillæg ere ikke smaa, over 50 pCt. for Adjunker paa Begyndelseslønnig og over 40 pCt. for Overlærere. Derimod skal jeg gerne indrømme, at naar man sammenligner Latiniskolerne med Universitetet og Landbohøjskolen og tager med i Sammenligningen, hvor mange faste Lærere der senere ere ansatte paa Finansloven, ere Latiniskolerne mere uheldigt stillede. Den Gang Loven af 1ste April 1871 om de lærde Skoler udkom, hvorved man bortkastede de to yngste Klasser, inddrog man samtidig 15 faste Lærereposter, 4 Overlærere og 11 Adjunker. Siden den Tid har man ikke udvidet Kammerne undtagen i 1882—83, da man paa Finansloven ansatte 1 Overlærer og 3 Adjunker, men Folgen deraf har naturligvis ogsaa været, at Avancementsforholdene ere blevne forrykkede i høj Grad. Det har ikke kunnet være andet; 3 af disse Lærere bleve i 1871 affædigede, og 12 bleve satte paa Ventepenge, og selvfølgelig rykkede disse, der vare satte paa Ventepenge, ind, efterhaanden som der blev Embeder ledige. Og det var ikke alene paa den Maade, Avancementsforholdene forrykkedes, men som det erede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds nævnte, der sad den Gang saa mange teologiske Kandidater i Adjunktembederne, som siden gik over i Præsteembeder. Derjom man vil drage en Sammenligning f. Eks. med Universitetets Lønningstøve af 1871, ser man at der blev normeret 39 faste Professore, 3 Docenter og 2 Rektorer; men man vil se i det Forslag, den højtærede Kultusminister fremsatte for 2 Aar siden, at der efterhaanden paa Finansloven er normeret 48 faste Professore og 1 Rektor. Den Fremgang havde altsaa ikke været ganske ringe. Ved Landbohøjskolen er der normeret 11 faste Lærere, der efterhaanden paa Finansloven ere normerede til 16. Hvis man drager en Sammenligning her, måa man indrømme, at ved de lærde Skoler er det Antal, der blev forlangt i 1870 med 15 Lærere, kun forøget i

1882 med 4; derimod har man ansat 22 Timelærere. Foruden Avancementsforholdet kan jeg ogsaa indrømme, at for Overlærernes Vedkommende staa de i 3 Aar paa ældste Adjunktstøn — vi have ikke noget tilsvarende i andre Love; ved at rykke op i en højere Klasse, rykker man ellers samtidig op paa en højere Lønningssats — og det kan være, at for Adjunktens Vedkommende er Lønningen for lav, det skal jeg ikke videre udtale mig om. Derjom der kunde drages en Sammenligning for Adjunktens Vedkommende, tror jeg, at den, der nærmest ligger for, er den Lov, man fik i 1861 om Fuldmægtige i Gehejmearkivet. Denne Lov er given, samtidig med at Sædomsfrivningstillæget for Latiniskolelærernes Vedkommende blev omfat i Penge, og man gav disse Fuldmægtige en Begyndelseslønnig af 1400 Kr. om Aaret, og et Alderstillæg af 100 Kr. om Aaret, stigende til 2,400 Kr., og der havde Adjunkterne en lignende Lønning i Skolepenge, Sædomsfrivningstillæg og fast Løn; det vil ogsaa blive mellem 13 og 1400 Kroners Begyndelseslønnig. Da vi for 2 Aar siden fik den nye Lov om Rigsarkivet, forandrede vi disse Fuldmægtiges Lønning til en Begyndelsesgage af 2,000 Kr., og 300 Kr. hvert 5te Aar, stigende til 2,900 Kr., idet man den Gang beregnede, at 20 Aars Løn med Dyrtidstillæg efter den gamle Lov vil udgøre omtrent samme Sum, som nu 20 Aars Løn vil udgøre efter den nye Lov. Men de have den Fordel her, at de til at begynde med have 2,000 Kr. i Stedet for 1,400 og 156 Kr. Dyrtidstillæg paa Finansloven. Men ser man nu hen til, at den højtærede Kultusminister forlanger til Lønninger alene en Udgiftssum af 66,000 Kr. mere end før, kan man ikke sige andet, end at den højtærede Minister forlanger en saa klæffelig Sum, at jeg ikke kan indse, der kan være Tale om at komme nær op imod dette Beløb, selv om der ogsaa maasse kunde trænges til, at man navnlig for de lavtlønnede Overlæreres, Adjunktens Vedkommende kom lidt højere op. Det skal jeg imidlertid ikke videre udtale mig om; men gøre opmærksom paa, at de ogsaa kun skulle under vise 4 Timer daglig eller 24 Timer ugentlig, og saa kunne de ogsaa give privat Undervisning, hvad de sikkert ogsaa gøre rundt omkring i Byerne. Derjom man drager en